

Kapitola 1



KDO JE FINI?

Být nejmladším členem rodiny je těžká role, domnívala se Fini. Ať už jste staří jakkoliv, stejně se o vás všichni pořád starají a myslí si, že jste z rodiny nejméně schopní, tedy k ničemu. Koneckonců přesně tak o Fini mluvila babička Elvíra.

Ale bylo těžké, aby ji brali jinak, protože vyrůstala po boku vzorné starší sestry Elly a senzačního bratra Vlada. Ella dokončila školu s tím nejvyšším možným hodnocením a připravovala se na vysokoškolské studium na katedře marketingu a reklamy. Kromě toho hrála na pianino, měla svůj Youtube kanál, zajímala se o moderní umění a za cíl

si vytyčila vybudovat kariéru v prestižní módní společnosti. Letos v zimě bylo Elle osmnáct, na což byla nesmírně pyšná, a od té doby se z ní stal ještě větší suchar než předtím.

Vlad školu rád neměl, zato už od útlého dětství chodil do různých sportovních klubů a vždycky byl nejlepší. Když Vlad s aktuálním sportem sekl, zvonili u nich doma trenéři a dlouhou dobu rodiče přesvědčovali, že by se měl vrátit. Ale bratra to pokaždé rychle přestalo bavit a začal se zajímat o něco nového – lehkou atletiku, plavání, vodní pólo, ragby či fotbal. Nakonec zůstal u taekwonda a svým novým trenérům dělal radost, protože vyhrával jedno mistrovství za druhým. Kvůli jeho úspěchům se z něj stal pořádný náfuca a kamarádil se stejnými machírky z reprezentačního týmu, jako byl on.

No, a s Fini byly pořád jen problémy. Ani jeden z návrhů babičky Elvíry, která se vždycky zajímala o vzdělání svých vnuček, se Fini nezalíbil. Nechtěla zpívat, hrát na pianino ani sportovat. Babička Elvíra ji neúnavně doprovázela na taneční hodiny, plavání, různé intelektuální kroužky, dokonce i kurzy ručních prací, ale Fini se všude nudila.

Po každém dalším pokusu se babička na mladší vnučku strašlivě zlobila a vyčítala jí, že se vůbec o nic nezajímá. Ale Fini jí vždycky oponovala tím, že už má svého oblíbeného koníčka, a tím je malba. Nejraději malovala oči! Fini někde zaslechla, že když se člověku podíváš do očí, spatříš jeho opravdovou duši, a ona chtěla zjistit, jestli mají duši i stromy, květiny, lavičky v parku nebo třeba mamčin oblíbený čajový set. Fini také bavilo ztvárňovat obyčejné věci neobyčejným způsobem: malovala konvice na čaj a hrnečky s veselými nebo smutnými očima, vázy s pruhovanými kalhotami nebo sukňemi, televizi na tenkých nožičkách v pletených ponožkách nebo gauč, který spal na svých vlastních polštářích. Obyčejné věci se pod jejíma rukama najednou staly zajímavými a zábavnými. Babičku však její díla děsila a otec poznamenal, že styl není špatný, ale hrnečky s velkýma očima mu nahánějí strach. Matka její malby zdrženlivě chválila a jenom teta Lisa, matčina mladší sestra, si Fininu tvorbu prohlížela ráda. Dokonce